



Barraques del Planot

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Parc del Garraf
Emplaçament Des del camí d'Oleseta, al final d'un camp erm.

Coordenades:

Latitud: 41.29011
Longitud: 1.81046
UTM Est (X): 400397
UTM Nord (Y): 4571645

Classificació

Número de fitxa 08231 - 277
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Una de les barraques es troba enderrocada i l'altra té la volta esfondrada.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08231A005000030000LP
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dj., 04/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraques de vinya situades en un camp al costat del camí d'Oleseta. Es tracta d'un conjunt aïllat de dues barraques adossades entre sí, de planta circular, construïdes segons la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva era de falsa volta troncocònica, de les quals només la primera conserva parcialment. La segona barraca es troba enderrocada en la seva totalitat. La porta d'accés de la primera té la llinda de pedra i els brancals de pedres escairades de majors dimensions.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R034 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

